«Ποια Ελένη;»

Εθνικό Θέατρο, σκηνή «Κοτοπούλη - Ρεξ» το έργο των Θανάση Παπαθανασίου – Μιχάλη Ρέππα «Ποια Ελένη;». Απαράδεκτα πράγματα. Εψαχνα να βρω ποιο ήταν το έργο μέσα από ιδέες χωρίς έμπνευση, ετερόκλητα, ανομοιόμορφα στοιχεία, κομμάτια από εδώ και από εκεί Μπαλωματα, μπερδεμένες καταστάσεις, χορωδιακά, στοιχεία μιούζικαλ που θύμιζαν μουσικές, ελληνικές ταινίες των δεκαετιών 1960-1970 και άλλα πολλά

Ολα αυτά από το Εθνικό Θέατρο, στο οποίο αναρωτιέμαι πώς και με ποια κριτήρια εγκρίνουν μια παράσταση. Αραγε διαβάζουν το κείμενο, παρακολουθούν τη σκηνική ολοκλήρωσή του, στις πρόβες, Αδιαμφισβήτητα, οι Θ. Παπαθανασίου – Μ Ρέππας μας έχουν δώσει πολλά και αξιόλογα έργα. Ας μην ξεχνάμε και το πιο πρόσφατο. «Τα μωρά τα φέρνει ο πελαργός». Τι συμβαίνει ξαφνικά και έχουμε αυτό το απαράδεκτο κείμενο, το οποίο φαίνεται ότι δημιουργήθηκε σε κάποια στιγμή έλλειψης έμπνευσης;

Τι να πει κανείς για τις άφθονες βωμολοχίες, οι οποίες απαράδεκτα και με το ζόρι προσπαθούσαν ν' αντλήσουν γέλιο; Το έξυπνο, κοφτερό, εμπνευσμένο χιούμορ, το οποίο βοηθά εμφανώς στην ανάταση του πνεύματος και της ψυχής, απουσιάζει εξ ολοκλήρου και από το κείμενο και από την παράσταση. Ας μην αναφερθώ καλύτερα στα σκηνικά των Α. Δακλίδη – Σ. Στέλιου και στην ιδέα της ηχογραφημένης αντί ζωντανής μουσικής.

Τώρα στα συν της παράστασης είναι η πολύ καλή φωνή της Τζίνη Παπαδοπούλου. Η ουσιαστική προσπάθεια της Τζέσυ Παπουτσή ως Πευκίδα. Η σημαντική παρουσία στην παράσταση της Νατάσας Μανίσαλη, καθώς και η καλή ερμηνεία της Τάνιας Τρύπη παράλληλα με την αδιαμφισβήτητη προσπάθεια του Φωκά Ευαγγελινού στις χορογραφίες.

Φαίνεται ότι η Ελένη δεν έφερε τον όλεθρο μόνο τότε στην Τροία Ισως να κουβαλάει, να σέρνει μαζί της μια κακοτυχία, η οποία διαπερνά τους αιώνες και φέτος σταθμεύει στο «Κοτοπούλη».